

בכך, שהמועצה יהיה לה הכסף והיידע הדרור שים לביצוע משימה זו. כאמור, הוחלט ברוב גדול להסכים לייבוא בקר חי ולא בשר קפוא; אחריתה של החלטה זו, מי ישורנה?!

מה שהפתיענו בוויכוח זה היתה ההודעה שבשר קפוא איננו נכלל באינדקס ולכן אין בכוחו לתרום לריסון ההתייקרות — האמנם?

המכון הווטרנארי שלנו

בציבור הבוקרים שלנו הולכת ומצטברת התמרמרות רבה על המצב במכון הווטרנארי שלנו. לא נחזור כאן על פרשת הריסון בפני טיילריה, על פרשת ייצור וואקסינה נגד פוט מגזעים שונים ועל מה ששמענו מפי ברסמכא כפרופסור גולדבלום על התנאים במכונים מסוג זה בחוץ-לארץ.

בזמן האחרון נאלצנו להביא את תלונותינו בפני המנהל הכללי של משרד החקלאות ולחזור על כך באסיפת „החקלאית“.

הפעם נגיד רק זאת: יקר לנו מאוד המכון הווטרנארי שלנו ושמו הטוב, לכן מבקשים אנו מאת המנהל הכללי של משרד החקלאות למנות ועדה ציבורית אשר תלמד את בעיות המכון ותציע את האמצעים שיש לאחוז בהם כדי למנוע את הסכנה הנשקפת ממנו לתחנה לחקר החקלאות ולשירות ההורעה שבשכנותו.

כבר נאמר, נכתב והוסבר פעמים רבות שכל עוד אין אנו מדביקים את דרישות השוק לבשר, הגדלות והולכות, אין מנוס מייבוא משלים; אנו כייצרנים מעוניינים בפיתוח והגברת הדרישה, ולא בצימצומה.

השאלה היסודית היא — מה יש לייבא, בקר חי או בשר? אין עוד צורך לחזור ולהסביר שהתשובה הנכונה היא — בשר קפוא, אותו אנו קונים (לפי יחידת משקל) באותו המחיר של בקר חי. בקניית בקר חי אנו מוציאים על הובלה פי שניים ולמעלה מזה; ומאחר שהתפור קה מבקר חי אינה אלא כחמישים אחוז בשר אכיל (מאקסימום), הרי ברור בהחלט מה צריכה להיות הדרך שלנו בייבוא משלים של בשר.

להפתעתנו הגדולה החליטה המועצה לשיי ווק בקר לייבא בקר חי ולא בשר. אפשר היה להבין זאת אילו החליטו לייבא עגלים בגיל שישה חדשים לפיטום כפי שהחליטו בעבר. בדרך זו היו יכולים החקלאים הצעירים, שאין משקם מפרנסם לפי שעה, להרוויח משהו תמורת טיפולם בעגלים אלה; אולם, ההחלטה לייבא בקר מבוגר לשחיטה, את מי היא מעשירה? להמתקת הגלולה המרה נאמר בתחילה שהמור עצה לשיווק בקר — היא היא שתעסוק בייבוא זה והיא גם תווסת את שחיטתו וכו'; אולם בטרם נגמר הוויכוח בנידון כבר יצא המרצע מהשק והוגד לנו שהסדר זה של הייבוא מותנה

התצוגה ה-7 של בנות הפרים שבמבחרן

במסגרת שגרתית, כפי שהונהג בתערוכות האחרונות, הוצגו גם הפעם בנות ארבעה פרים צעירים. שהיו דגם מייצג ממוצע של עשרות בנות שנבחנו במשקים רבים.

בנות הפר „רץ“ ממשק צימרמן בארה"ב איכזבו במבנה גופן הקטן והרזה ובתנוכתן הנמוכה, יחסית, ואף כי היו בעלות עטין יותר טוב מבנות הפרים האחרים הרי לא שיפר הדבר את הרושם הכללי השלילי.

בנות הפר „רודן“ ממשק פאבסט בארה"ב היוו קבוצה אחידה אך לא מצטיינת ביופיה; הן בעלות עטין בלתי צמוד.

בנות „דביר“ ממשק גבע היו בחלקן גדולות ובעלות גוף מפותח ועמוק, אך גם לאלה עטין לא צמוד. בנות „בר-און“ ממשק בראון בארה"ב זכו במקום ראשון, לפי התרשמות הקהל, בזכות תנוכתן הגבוהה ובזכות אחידות הקבוצה; הפרות אינן גדולות במיוחד, אך בעלות אופי חלבני; עטינן אינן מצטיינות, אך גם אינן מתנענע יתר על המידה.

קהל המאות שבא לחזות בתצוגה נהנה מסדר מופתי, מקטלוג שהוכן בקפידה, מפגישת רעים נעימה יבעיקר מפרות יפות-מראה שהוכנו כראוי לתצוגה.

(ראה תמונות מהתצוגה בעמודי התמונות)